

hjælp eller får en mindre hjælp. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.6.

De sociale nævn og Ankestyrelsen forsøger som hidtil så vidt muligt at få samtykke til indhentelse af oplysninger på den måde, at man i den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af en klage meddeler, at man vil indhente nærmere beskrevne typer af oplysninger til brug for sagsbehandlingen, medmindre parten har indvendinger imod det. Der sættes en frist, inden for hvilken parten kan gøre indsigelse. Denne ordning, som er smidig både for borgeren og myndigheden, har fungeret godt. Hvis der gøres indsigelse i en ansøgningssag, respekteres dette, men borgeren gøres opmærksom på, at sagen så må afgøres på det foreliggende grundlag, og at det kan være til skade for borgeren.

I stk. 4 er det blevet præciseret, at myndigheden kan indhente oplysninger om økonomiske forhold i elektronisk form, dels som led i behandlingen af den enkelte sag, dels som led i en generel søgning til brug for kontrol. Ved en generel søgning foretager kommunen en samkøring af registre for at kontrollere, at personer, der søger, modtager eller har modtaget hjælp, ikke samtidig modtager/har modtaget andre ydelser, som man ikke kan få samtidig med hjælp efter denne lov, eller som har betydning for størrelsen af hjælpen.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Folketinget i 1990 vedtog den såkaldte kontrollov (lov nr. 387 af 13. juni 1990) med det formål at styrke myndighedernes mulighed for at føre kontrol med udbetalingen af offentlige ydelser, således at fejludbetalinger og misbrug kan nedbringes. Ved loven blev der i de sociale hovedlove indført en hjemmel til elektronisk at indhente oplysninger om økonomiske forhold fra andre myndigheder og arbejdsløsheds-kasser.

Af retssikkerhedsmæssige grunde blev det præciseret over for kommunerne, at de skal informere borgerne om, at de kan blive kontrolleret i elektronisk form ved sagens start og ved senere opfølgning.

For yderligere at styrke myndighedernes mulighed for at føre kontrol med udbetaling af offentlige ydelser vedtog Folketinget i 1994 som et led i finanslovforliget for 1995 en ændring af skattekontrolloven (lov nr. 1113 af 21. december 1994). Ændringen medfører, at alle arbejdsgivere med 20 eller flere ansatte skal indberette personnumre på alle, der modtager A-indkomst. Skatteministeren vil efter aftale med socialministeren fra 1. maj 1997 udvide indberetningsordningen, så den kommer til at omfatte alle arbejdsgivere med mere end 10 ansatte.

De sociale myndigheder har således nu bedre mulighed for ved en sags start eller ved senere opfølgning at kontrollere, om en person samtidig med en

social ydelse får udbetalt lønindkomst, dagpenge fra en A-kasse, SU eller andre ydelser, der har betydning for retten til eller størrelsen af hjælpen.

For at understrege, at disse regler har til formål at forhindre, at der sker fejludbetalinger, er det fastsat i forslaget § 10, stk. 3, at myndigheden skal orientere om muligheden for at indhente oplysninger fx i elektronisk form.

Til § 13

Efter bestemmelsen er socialministeren bemyndiget til efter forhandling med arbejdsministeren og undervisningsministeren at fastsætte regler om, at uddannelsesstederne har pligt til at underrette og give oplysninger til kommunerne om personer, der er i aktivering i en uddannelsesaktivitet efter § 16, stk. 2, nr. 4 og 7. Reglen svarer til aktiveringslovens § 6, stk. 3.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af den hidtidige bestemmelse i § 62 a i lov om social pension.

Til kapitel 4

I kapitlet beskrives kommunens opgaver samt de udvalg m.v., som kommunalbestyrelsen skal nedsætte eller sørge for bliver nedsat efter den sociale lovgivning.

Til §§ 15 – 16

Bestemmelsen i § 15 er en videreførelse af § 2, stk. 1, i den sociale styrelseslov. Efter såvel lov om aktiv socialpolitik, sygedagpengeloven, lov om social service m.fl. som efter Sundhedsministeriets lovgivning varetager kommunerne en række sociale og sundhedsmæssige opgaver.

Kommunen varetager også visse arbejdsmarkedsmæssige forhold. Den sociale lovgivning hviler på et helhedssyn, således at samtlige muligheder i lovgivningen skal bringes i anvendelse for at forbedre den enkeltes muligheder for at komme ind på, vende tilbage til eller fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet. Derfor er det kommunens opgave – for at den enkelte fx kan vedligeholde kontakten til arbejdspladsen – at indgå i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter lokalt. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for forvaltningen af opgaverne. Der henvises nærmere om tilsynet til de almindelige bemærkninger.